

Łódź, 08.03.2023r.

Dr hab. n. o zdrowiu Ewa Borowiak
Kierownik Zakładu Pielęgniarstwa Zachowawczego
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

**Rada Dyscypliny Nauk o Zdrowiu
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego**

**Ocena głównego osiągnięcia, dorobku naukowego,
dydaktycznego i organizacyjnego dr n. o zdrowiu Leny Serafin
z Zakładu Pielęgniarstwa Klinicznego Warszawskiego
Uniwersytetu Medycznego w Warszawie w związku z
postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu,
dyscyplina nauki o zdrowiu**

Strona formalna

Niniejsza ocena została przygotowana na podstawie Uchwały Nr 22/2023r. Rady Dyscypliny Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie o powołaniu mnie na recenzenta wniosku dr n. o zdrowiu Leny Serafin o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki o zdrowiu (Uchwała z dnia 10 stycznia 2023r.).

Kandydatka

Kandydatka do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o zdrowiu, dr n. o zdrowiu Lena Serafin ukończyła Wydział Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w roku 2009 i uzyskała tytuł zawodowy licencjata pielęgniarstwa oraz w roku 2011 uzyskując tytuł magistra pielęgniarstwa. Habilitantka w roku 2017 uzyskała stopień doktora nauk o zdrowiu na Wydziale Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Tytuł rozprawy doktorskiej: „Ocena satysfakcji z pracy zawodowej polskich i szwedzkich pielęgniarek”, promotor: prof. dr hab. n. med. Anna Doboszyńska, promotor pomocniczy dr n. med. Ewa Kądalska. Pani L. Serafin systematycznie podnosi swoje kwalifikacje i zdobywa nowe kompetencje. W latach 2014 i 2019 ukończyła studia podyplomowe w Szkole Głównej

Handlowej w Warszawie z zakresu: „Zarządzanie podmiotami leczniczymi przekształcanymi w spółki prawa handlowego” i „Doradztwo zawodowe, kierowanie rozwojem i coaching”.

Praca zawodowa dr L. Serafin od początku jest związana z wykonywaniem zawodu pielęgniarki. W latach 2009-15 pełniła funkcję pielęgniarki lub pielęgniarki koordynującej w Fundacji Hospicjum Onkologicznego w Warszawie oraz Carolina Medical Center. W latach 2015 -19 zarządzała zespołami pielęgniarskimi w Lux Medzie w Warszawie. Kandydatka do stopnia doktora habilitowanego od 2012 roku pracuje jako nauczyciel akademicki w Zakładzie Pielęgniarstwa Klinicznego w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Obecnie jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w grupie badawczo-dydaktycznej.

Publikacje naukowe

Dr n. o zdrowiu Lena Serafin jest autorem lub współautorem 18 prac oryginalnych o łącznej punktacji IF=38,358 (punkty MEiN=1351) z czego punktacja prac w których jest pierwszym autorem wynosi 25,758 IF (punkty MEiN=865). Jest autorem 6 prac oryginalnych włączonych w cykl stanowiący główne osiągnięcie o punktacji IF=19,307 (punkty MEiN=580). W dorobku dr n. o zdrowiu Leny Serafin znajduje się 10 rozdziałów w podręcznikach krajowych i jedno autorstwo podręcznika.

Łączna punktacja MEiN dla wszystkich prac to 1445 punktów i 38,358 IF. Liczba cytowań (z autocytowaniami) wyżej omówionych publikacji wg bazy danych Web of Science wynosi 544 (49 bez autocytowań), Scopus 56 (52 bez autocytowań), zaś Indeks Hirscha jest równy 4.

Kandydatka do stopnia doktora habilitowanego publikowała wyniki swoich badań w cenionych czasopismach o zasięgu międzynarodowym m.in. w International Journal of Environmental Research and Public Health, Annals of Medicine, BMJ Open, Nurse Education Today, Nursing in Critical Care. Jedna publikacja ukazała się w Pielęgniarstwie XXI wieku.

Przedstawiony dorobek naukowy dr n. o zdrowiu Leny Serafin jest spójny i tworzy logiczną całość. Obejmuje publikacje, których tematyka związana jest z zagadnieniami z obszaru pielęgniarstwa i nauk o zdrowiu.

Ze względu na tematykę poruszanych zagadnień publikacje można pogrupować w następujące cykle:

- ✓ analiza występowania i zależności między mobbingiem i wypaleniem zawodowym wśród początkujących pielęgniarek oraz ocena moderującej roli czasu pracy: przed pandemią lub w trakcie pandemii dla zależności pomiędzy mobbingiem, a zmiennymi wypalenia zawodowego;

✓ ocena:

- związku między samooceną a poziomem kompetencji, wpływu poszczególnych strategii radzenia sobie ze stresem na relację między stresem a bezsennością u początkujących pielęgniarek,
- kompetencji studentów kierunku pielęgniarstwo i pielęgniarek ze stażem zawodowych do 12 miesięcy z pokoleniem Z, które mogą zwiększyć ich wydajność pracy i wspierać je w okresie adaptacji zawodowej,
- gotowości początkujących pielęgniarek do pracy na oddziałach intensywnej terapii (OIT),
- środowiska i organizacji pracy pielęgniarek, środowiska kształcenia,
- wybranych aspektów opieki pielęgniarstwa nad pacjentami.

Kandydatka do stopnia doktora habilitowanego odgrywała wiodącą rolę w ramach powstania większości współautorskich prac naukowych.

W całym dorobku naukowym Habilitantki dominują zainteresowania naukowe związane z analizą czynników determinujących wykonywanie zawodu pielęgniarki oraz opiekę nad pacjentem. Zagadnienia, którymi zajęła się Kandydatka do stopnia naukowego w swoich rozważaniach naukowych są bardzo istotne dla nauk o zdrowiu. Duża część prac naukowych poświęcona jest pielęgniarstwu. Stanowią one najliczniejszą grupę zawodową w systemie ochrony zdrowia. Jednocześnie wykazują niedostatki w kadrze. Obecnie bardzo często poszukiwane są przyczyny tej sytuacji i jednocześnie podejmowane są liczne działania mające na celu zmniejszenie tego problemu. Dodatkową wartością analizowanego dorobku naukowego jest badanie wpływu pandemii COVID – 19 na środowisko pracy pielęgniarek. Jest to szczególna sytuacja determinująca pracę pielęgniarek i w pełni ukazująca znaczenie pracy tej grupy zawodowej. Istnieje wiele czynników wpływających na liczbę aktywnych zawodowo pielęgniarek np. wyposażenie stanowiska, relacje międzyludzkie, wynagrodzenie, możliwości samorozwoju i awansu oraz poziom zaufania społecznego. Wszystkie te aspekty zachęcają lub zniechęcają do wyboru tego pięknego ale i trudnego zawodu ale także do kontynuacji pracy w zawodzie. Dlatego cennym elementem dorobku naukowego dr L. Serafin jest analiza postaw studentów kierunku pielęgniarstwo i ich oczekiwań w stosunku do kadry dydaktycznej i przyszłych pracodawców. To okres edukacji na uczelni i pierwsze trzy lata w największym stopniu kształtuje kompetencje zawodowe pielęgniarek. Jednocześnie liczne badania wykazują ścisły związek między określonymi kompetencjami pielęgniarek a poprawą jakości świadczeń medycznych oraz zwiększoną satysfakcją pacjentów.

Obecnie na rynku pracy pojawia się pokolenie Z, czyli osoby urodzone pomiędzy

1995 a 2000 rokiem. To młodzi ludzie posiadających inną oceną rzeczywistości, ale także oczekiwaniami co do miejsca pracy. Oczywiście te różnice pokoleniowe powinno być uwzględnione przy planowaniu kształcenia przeddyplomowego jak i przy organizacji środowiska pracy. Niestety nadal jest wiele sprzecznych i niepełnych doniesień dotyczących analizy czynników determinujących określone postawy tego pokolenia pielęgniarek. Dlatego bardzo dużą wartość ocenianego dorobku naukowego dr L. Serafin jest próba szukania odpowiedzi na pytanie: które czynnikami wpływają na określone postawy i kształcenie konkretnych kompetencji studentów lub pielęgniarek pracujących w zawodzie krócej niż trzy lata?

Też ważnym elementem badań habilitantki jest organizacja opieki nad chorymi w podeszłym wieku, w stanach zagrożenia życia lub w jego ostatnim etapie. Dokonywana analiza indywidualnych przypadków oraz charakterystyka procesu pielęgnowania w oparciu o klasyfikację ICNP® umożliwia standaryzację opieki pielęgniarstwie u pacjentów z różnorodnymi problemami życiowymi.

Przedstawione wyniki pracy badawczej Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego, uważam za aktualne i bardzo istotne, nie tylko z naukowego punktu widzenia, ale także pod kątem praktycznych zastosowań i przełożenia na skuteczniejszą promocję zawodu, profilaktykę wypalenia zawodowego wśród pielęgniarek oraz standaryzowania ich działalności. Dlatego uważam, że dorobek naukowy dr L. Serafin jest znaczącym wkładem w rozwój nauk o zdrowiu.

Uzupełnieniem zainteresowań naukowych dr Leny Serafin były liczne udziały w projektach badawczych ogólnopolskich, wielośrodkowych czy międzynarodowych oraz finansowanych ze środków statutowych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (WUM). Habilitantka odbyła miesięczny staż naukowy w Klinice i Katedrze Geriatrii Collegium Medicum w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Odbyła również pięciodniową wizytę studyjną w Ghent University w ramach udziału w projekcie Mistrzowie Dydaktyki oraz trzytygodniowy staż w ośrodku dla chorych na trąd i AIDS Jeevodaya w Indiach. Za działalność naukową Habilitantka była w 2021 roku nagrodzona indywidualną nagrodą Rektora WUM (III-ego stopnia) za badania nad występowaniem sytuacji trudnych i dyskryminacji w pracy pielęgniarek. Dr n. o zdrowiu Lena Serafin prezentowała swój dorobek naukowy na 2 zjazdach zagranicznych i 17 krajowych. Na podkreślenie zasługuje fakt aktywności naukową realizowaną w sześciu uczelniach (poza macierzystą) i instytucjach naukowych, w tym w dwóch zagranicznych. Dodatkowo Pani dr L. Serafin pełni funkcję recenzenta prac w czasopiśmie naukowych oraz podczas konferencji naukowych.

W podsumowaniu oceny dotychczasowego dorobku naukowego Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego pragnę podkreślić, że jest on obszerny i związany z głównym nurtem zainteresowań badawczych. Znalazło to odzwierciedlenie w licznych publikacjach w czasopismach z listy Filadelfijskiej i cytowaniach w periodykach o wysokiej wartości naukowej. Dorobek ten spełnia warunki stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Osiągnięciem naukowym wskazanym przez Kandydatkę do nadania stopnia doktora habilitowanego będącym podstawą do wszczęcia postępowania habilitacyjnego jest cykl sześciu tematycznie powiązanych publikacji pod wspólnym tytułem „Wybrane aspekty wspierania adaptacji zawodowej pielęgniarek poprzez rozwijanie kompetencji oraz organizację środowiska pracy”. Prace są powiązane tematycznie i opublikowane w czasopismach o zasięgu międzynarodowym i charakteryzują wiele problemów występujących w przygotowaniu pielęgniarek do pracy zawodowej. We wszystkich pracach dr Lena Serafin jest pierwszym lub autorem korespondencyjnym. Badanie, którego wyniki stanowią główne osiągnięcie naukowe, zostało przeprowadzone w latach 2019-2021. Kohortę stanowiło w zależności od artykułu od 17 do 212 studentów kierunku pielęgniarstwo lub pielęgniarek pracujących przed pandemią oraz w jej trakcie. Zaplanowane analizy były przeprowadzone w oparciu o metodologię badań ilościowych oraz badań jakościowych z zachowaniem rygoru rzetelności. Schematy badań zostały dobrane adekwatnie do postawionych pytań badawczych. Dobór grupy badawczej i narzędzi oraz wdrożona procedura badawcza była właściwa i gwarantowała poprawność naukową.

Z autoreferatu Habilitantki wynika, że celem nadrzędnym prowadzonych badań i opublikowanych na ich podstawie prac wskazywanych jako główne osiągnięcie naukowe była analiza wybranych aspektów środowiska pracy pielęgniarek oraz ocena ich wpływu na efektywność praktyki oraz procesu adaptacji zawodowej tej grupy pracowników. Cele szczegółowe opracowania to:

1. Analiza występowania oraz relacji pomiędzy wypaleniem zawodowym i mobbingiem doświadczanym przez początkujące pielęgniarki pracujące w zawodzie przed i w trakcie pandemii COVID-19.

2. Ocena i analiza zależności pomiędzy kompetencjami a samooceną początkujących pielęgniarek.

3. Analiza wpływu poszczególnych strategii radzenia sobie na zależność między stresem a bezsennością u początkujących pielęgniarek, które są zatrudnione w swojej dziedzinie i kontynuują naukę.

4. Identyfikacja oraz analiza kompetencji początkujących pielęgniarek pokolenia Z, które mogą zwiększyć ich wydajność pracy i wspierać ich w okresie adaptacji zawodowej.

5. Analiza przygotowania i gotowości początkujących pielęgniarek do pracy na oddziałach intensywnej terapii.

6. Ocena kompetencji w zakresie autentycznego przywództwa wśród początkujących pielęgniarek.

W pierwszej pracy pod tytułem „The COVID-19 Pandemic Increased Burnout and Bullying among Newly Graduated Nurses but Did Not Impact the Relationship between Burnout and Bullying and Self-Labelled Subjective Feeling of Being Bullied: A Cross-Sectional, Comparative Study.” opublikowanej w 2022 w czasopiśmie *International Journal of Environmental Research and Public Health* habilitantka wnioskuje, że u początkujących pielęgniarek, które pracowały przed pandemią COVID-19 im wyższy był poziom doświadczanego mobbingu wymierzonego w osobę, związanego z pracą, z przemocą fizyczną, tym wyższy prezentowały poziom wycofania.

W drugiej z cyklu prac opublikowanej w 2022 roku w *Annals of Medicine* pod tytułem „The relationship between perceived competence and self-esteem among novice nurses - a cross-sectional study” dr L. Serafin potwierdziła, że samoocena początkujących pielęgniarek została oceniona na 19,15 pkt czyli nieco poniżej połowy możliwej wartości. Jednocześnie wykazała różnice między samooceną pielęgniarek w zależności od deklaracji chęci odejścia lub pozostania w pracy. Jednocześnie najwyższy poziom kompetencji początkujące pielęgniarki prezentowały w obszarach opieki pielęgniarskiej oraz opieki pielęgniarskiej opartej na wartościach. Natomiast najniższy poziom kompetencji prezentowały w obszarze rozwoju, przywództwa i organizacji opieki pielęgniarskiej. W badanej kohorcie dr L. Serafin wykazała pozytywne korelacje między kształceniem podyplomowym a kompetencjami w podskalach: opieka pielęgniarska, opieka medyczna i techniczna. Dodatkowo wzrost kompetencji w obszarze opieki pielęgniarskiej powoduje spadek samooceny. Staż pracy był ważnym moderatorem między dokumentacją i administrowaniem opieką pielęgniarską i samooceną. Edukacja zawodowa pielęgniarek, miejsce pracy, chęć odejścia z obecnego miejsca pracy oraz chęć odejścia od zawodu nie były moderatorami dla relacji pomiędzy wymiarami kompetencjami oraz samooceną.

Zaprezentowane w tej pracy wyniki uzupełniają wiedzę o związku między samooceną a poziomem kompetencji wśród pielęgniarek z krótkim stażem zawodowym .

Kolejna część składowa głównego osiągnięcia naukowego to praca opublikowana w BMJ Open pod tytułem „Impact of stress and coping strategies on insomnia among Polish novice nurses who are employed in their field while continuing their education: a cross-sectional study”. Kandydatka do stopnia doktora habilitowanego przedstawiła w niej wpływ poszczególnych strategii radzenia sobie ze stresem na relację między stresem a bezsennością u początkujących pielęgniarek, które pracują zawodowo i jednocześnie kontynuują naukę oraz wykazała moderującą rolę formy kształcenia na relację między stresem w miejscu pracy, strategiami radzenia sobie oraz bezsennością. Postawiony wniosek, że korzystanie ze wsparcia emocjonalnego, korzystanie ze wsparcia instrumentalne, wycofanie behawioralne i obwinianie się oraz tryb studiów (stacjonarne lub niestacjonarne) są istotnymi mediatorami relacji między stresem i bezsennością.

Efektom kontynuowanych przez habilitantkę badań była czwarta praca pod tytułem „What is the most needed competence for newly graduated generation of nurses? Focus groups study.” opublikowana w 2020 roku w Nurse Education Today. Wykazane w tej pracy iż początkujące pielęgniarki z pokolenia Z oceniły swojej kompetencje jako dobrze rozwinięte jedynie w zakresie wiedzy i otwartości na rozwój. Jednocześnie umiejętność wykorzystania wiedzy w praktyce, umiejętność komunikacyjną, pracy zespołowej, podejmowania decyzji i radzenie sobie ze stresem uznały za konieczne, ale wymagające jeszcze znacznego rozwoju. Dodatkowo w każdej kohorcie wskazywano na pewność siebie, asertywność i empatię, jako kompetencji ważnych i potrzebnych pielęgniarkom zaczynających pracę w zawodzie.

Kolejna praca będąca częścią składową głównego osiągnięcia naukowego to artykuł z 2022 roku pod tytułem „ Novice nurses' readiness to practice in an ICU: A qualitative study..” opublikowany w Nursing in Critical Care. W wyniku analizy zebranych danych habilitantka wykazała, że większość początkujących pielęgniarek (według ich opinii) nie zostały wystarczająco przygotowane do pracy na Oddziale Intensywnej Terapii podczas kształcenia przeddyplomowego. Procesu adaptacji powinien być dłuższy i mentorowany przez bardziej doświadczone pielęgniarki. Komunikacje i praca zespołowa, zawodowa pewność siebie, wiedza oraz umiejętności jej wykorzystania w praktyce to zdaniem badanych pielęgniarek najważniejsze kompetencje potrzebne do pracy na OIT. Pielęgniarki rozpoczynające pracę zawodową potrzebują więcej doświadczenia i wiedzy, aby radzić sobie z trudnymi sytuacjami a zarazem ze stresem. Dr L. Serafin rekomenduje absolwentom: zadawanie pytań mentorom, angażowanie się w określone czynności i procedury podczas

kształcenia przeddyplomowego, odbywanie dodatkowej praktyki na OIT, doskonalenie umiejętności w obszarze komunikacji interpersonalnej oraz zapoznanie się z prawnymi aspektami pracy pielęgniarskiej oraz udział w zajęciach dodatkowych.

Wyniki badania prezentowane w szóstej a zarazem ostatniej pracy pod tytułem „Novice nurses' leadership competence: a cross-sectional study.” z 2022 roku opublikowanej w Pielęgniarstwo XXI wieku sugerują przeciętny poziom kompetencji w obszarze autentycznego przywództwa wśród pielęgniarek rozpoczynających karierę zawodową. Jednocześnie sugerują potrzebę opracowania strategii adresowania kompetencji przywódczych początkujących pielęgniarek i studentów pielęgniarstwa oraz wykorzystania ich w kształceniu przeddyplomowym i podyplomowym.

Wyniki ujęte w wszystkich pracach ukazują czynniki determinujące rozwój zawodowy studentów kierunku pielęgniarstwo i młodych stażem pielęgniarek. Jednocześnie wnioski mogą być użyteczny w procesie edukacji i zarządzaniu zespołem. Jednocześnie ich oczekiwanym efektem powinno być większe zaangażowania w pracę, wyższy poziom satysfakcji z pracy i lepsze wyniki pielęgnacji a zarazem leczenia pacjentów.

Należy podkreślić, że kandydatka do stopnia doktora habilitowanego w całym głównym osiągnięciu naukowym wykazała się dociekliwością a zarazem krytyczną oceną otrzymanych wyników.

Ocena dorobku dydaktycznego

Dorobek dydaktyczny dr n. o zdrowiu Leny Serafin jest znaczny, gdyż ma ona ponad 11-letnie doświadczenie w prowadzeniu zajęć dydaktycznych ze studentami kierunku Pielęgniarstwo. Jednocześnie należy podkreślić, że habilitantka prowadzi zajęcia na kierunku pielęgniarstwo z przedmiotów Badania naukowe w pielęgniarstwie, Opieka paliatywna, Informacja naukowa, Systemy informacyjne w ochronie zdrowia. Przygotowanie i realizacja autorskiego programu tutoringowego „Badania naukowe w pielęgniarstwie”. Jest opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Pielęgniarstwa Klinicznego. Należy podkreślić, że suma punktów IF uzyskana za publikacje we współautorstwie ze studentami wynosi 21,484 a za swoją działalność uzyskała dwie nagrody: indywidualną dydaktyczną Nagrodę Rektora WUM (III-ego stopnia) za prowadzenie studenckich kół naukowych (2020) oraz zespołową dydaktyczną Nagrodę Rektora WUM (III-ego stopnia) za organizację I Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Studenckie Dni Medycyny Paliatywnej” (2011). Przygotowanie oraz prowadzenie warsztaty i szkolenia między innymi dla Wolontariuszy. Pełniła funkcję promotora 16 prac dyplomowych na studiach pierwszego stopnia i 18 na studiach drugiego stopnia. Na podkreślenie zasługuje uzyskana przez dr L. Serafin bardzo wysoka średnia ocen

dokonanych przez studentów. Była zaangażowana w opracowanie programów nauczania dla realizowanych przedmiotów i modułów. Dr n. o zdrowiu Lena Serafin jest redaktorem naukowym podręcznika pt.: „Badania naukowe w pielęgniarstwie: Ocena, synteza i tworzenie dowodów naukowych w praktyce pielęgniarstwa” (2022) oraz 6 rozdziałów w podręcznikach i kolejnych 4 w monografiach.

Dorobek dydaktyczny Habilitantki jest w opinii recenzenta znaczny, zwłaszcza, że dr n. o zdrowiu Lena Serafin równolegle prowadzi zajęcia z kilku przedmiotów. Ponadto jest nie tylko wykładowcą ale i twórcą programów kształcenia, co dobitnie świadczy o jej wszechstronności i dojrzałości dydaktycznej.

Ocena działalności organizacyjnej

Dr n. o zdrowiu Lena Serafin jest członkiem Rady Wydziału Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Była członkiem Rady ds. eZdrowia w Pielęgniarstwie przy Centrum Systemów Informacyjnych w Ochronie Zdrowia, delegatem na Zjazd Warszawskiej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych, członkiem Komisji Naukowej przy Warszawskiej Okręgowej Izbie Pielęgniarek i Położnych, licznym Komitetów Organizacyjnych Konferencji Naukowych, zespołu redakcyjnego Monografii pokonferencyjnej oraz sekretarzem w Komisji podczas obrony pracy doktorskiej mgr Marty Stelmasiak – Warszawski Uniwersytet Medyczny (2020 r.).

Analizując działalność organizacyjną Kandydatki stwierdzam, że jest ona znacząca.

Wniosek końcowy

Reasumując, w oparciu o pozytywną ocenę publikacji wchodzących w skład głównego osiągnięcia naukowego, a także pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr n. o zdrowiu Leny Serafin, w świetle obowiązującej Ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. art. 219, daje podstawy do oceny całokształtu osiągnięć Habilitantki jako stanowiący znaczny wkład w rozwój nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu oraz w pełni spełnia wymagania stawiane kandydatom do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki o zdrowiu.

Z uwagi na powyższe składam zatem wniosek do Rady Dyscypliny Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie dr n. o zdrowiu Leny Serafin do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

dr hab. n. o zdrowiu Ewa Borowiak

Zakład Pielęgniarstwa Zachowawczego
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi